1/

dia m. 1. Temps que dura la claror del sol o interval entre una nit i la següent; i també el temps, més curt, que va des de la sortida a la posta del sol. A l'hivern els dies són més curts que les nits. Un jorn els dies són molt llargs. Passat sant Joan el dia s'escurça, els dies s'escurcen. A la primavera els dies s'allarguen. Ara, a les quatre ja hi ha claror de dia. A les vuit encara hi ha claror de dia. A punta de dia. ~~El dia ja apunta~~. A la caiguda del dia. Quan ens llevàrem era ja dia clar, era gran dia. Si hagués estat de dia, els hauríem vistos

7 (dia artificial)

di-, prefix grec que significa dos cops, doble. Ex.: diòxid, diadelf

7 Apuntar el dia. Rompre el dia.

Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans